

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 79.

Vydána dne 29. listopadu 1930.

Obsah: 166. Zákon, kterým se prodlužují a doplňují zákony týkající se bytové péče.

166.

**Zákon ze dne 26. listopadu 1930,
kterým se prodlužují a doplňují zákony týka-
jící se bytové péče.**

Národní shromáždění republiky Českoslo-
venské usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

§ 1.

Účinnost zákona ze dne 28. března 1928,
č. 44 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků, ve znění
zákona ze dne 27. března 1930, č. 30 Sb. z. a n.,
která byla prodloužena § 1 zákona č. 30/1930
Sb. z. a n. do 30. listopadu 1930, prodlužuje se
se změnami uvedenými v §§ 2 až 6 do 31. pro-
since 1931.

§ 2.

(1) Ustanovení § 1, odst. 2., doplňuje se
tímto ustanovením:

„20. potřebuje-li pronajimatel bytu v domě,
jehož vlastnictví nabyt nejmeně dva roky před
podáním návrhu na výpověď, pro sebe nebo
pro své ženaté nebo vdané dítě nutně, protože
nemá jeden nebo druhý dostatečného bytu
vlastního, a neoctne-li se nájemník výpovědi
nebo opatřením dostatečného bytu jiného v hos-
podářské tísní. Ustanovení tohoto nelze užítí,
má-li pronajimatel nebo jeho dítě, v jehož
prospěch se dává výpověď, dostatečný byt
vlastní nebo má-li ve svém domě v obci dosta-
tečný byt nepodléhající ustanovením tohoto
zákona. Byla-li z tohoto důvodu dána výpověď
z jiného bytu v témže domě, nelze ho po dobu
platnosti tohoto zákona již užítí. Tohoto výpo-
vědního důvodu lze užítí pouze na místnosti
užívané k účelům bytovým.“

(2) V ustanovení § 1, odst. 3., vkládají se
za slova „z důvodů uvedených v odst. 2. pod č.
10. až 16.“ slova „a 20.“

§ 3.

Ustanovení § 9, odst. 1. a 2., doplňují se
tímto ustanovením:

„3. od 1. března 1931

u místností užívaných k výdělečné činnosti,
které nejsou částí bytu,

na částku nepřevyšující základní nájemné
o 190%, jde-li o střední provozovny,

na částku nepřevyšující základní nájemné
o 340%, jde-li o velké provozovny.“

§ 4.

Ustanovení § 9, odst. 4., bude zníti takto:

„1. Nájemníku, kterému byla podle posled-
ního předpisu vyměřena podle zákona o pří-
mých daních daň důchodová z důchodu dani
podrobeného přes 60.000 Kč, může být z bytů
a jednotlivých částí bytu zvýšeno nájemné od
1. prosince 1930 na částku nepřevyšující zá-
kladní nájemné,

nemá-li nájemník více nežli dvě nezaopa-
třené děti, o 350%,

má-li tři nezaopatřené děti, o 325%,

má-li čtyři nebo více nezaopatřených dětí,
o 300%.

2. Nájemníku, kterému byla podle posled-
ního předpisu vyměřena podle zákona o pří-
mých daních daň důchodová z důchodu dani
podrobeného přes 45.000 Kč, může být z bytů
a jednotlivých částí bytu zvýšeno nájemné od
1. března 1931 na částku nepřevyšující zá-
kladní nájemné,

nemá-li nájemník více nežli dvě nezaopa-
třené děti, o 240%,

má-li tři nezaopatřené děti, o 215%,

má-li čtyři nebo více nezaopatřených dětí,
o 190%.

3. Nájemníku, kterému byla podle posled-
ního předpisu vyměřena podle zákona o pří

mých daních zvláštní daň výdělková z ryzího výtěžku dani podrobeného přes 250.000 Kč, může býti z místností užívaných k výdělečné činnosti v ústředí, které nejsou částí bytu, zvýšeno nájemné od 1. prosince 1930 na částku nepřevyšující základní nájemné o 350%. U cizozemských společností pokládá se za ústředí jejich sídlo v tuzemsku podle platných ustanovení daňových.

4. Rozhodným je poslední předpis, který nabyl právní moci, leč by dani podrobený důchod (ryzí výtěžek) podle pozdějšího předpisu, který nenabyl ještě právní moci, byl nižší. Vyměřovací úřady jsou povinny k dotazu soudu sdělit, zda dani podrobený důchod (ryzí výtěžek) nájemníkův podle rozhodného posledního předpisu převyšuje částku uvedenou pod č. 1. až 3. či nic.

5. U místností pronajatých státu, zemím, okresům, obcím a jejich podnikům jest obecně přípustno zvýšení nájemného od 1. března 1931 na částku nepřevyšující základní nájemné o 340%.

§ 5.

(1) Ustanovení § 10, odst. 1., se doplňuje tímto ustanovením:

„e) při ukládání daně činžovní na rok 1931 dalších 20% základního nájemného.“

(2) Ustanovení § 10, odst. 2., platí také pro vyměrování dávek vybíraných na podkladě nájemného (nájemní hodnoty) za rok 1931.

§ 6.

Na rok 1931 nelze obecní přírážky k dani činžovní zvýšiti nad 200%, byť i sazby obecních přírážek přípustné podle všeobecných ustanovení byly vyšší.

Čl. II.

Účinnost zákona ze dne 28. března 1928, č. 45 Sb. z. a n., o odkladu exekučního vyklizení místností, která byla prodloužena zákonem ze dne 27. března 1930, č. 31 Sb. z. a n., do 30. listopadu 1930, prodlužuje se do 31. prosince 1931.

Čl. III.

Účinnost ustanovení §§ 1 až 16 zákona ze dne 11. července 1928, č. 118 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních bytové péče, prodlužuje se do 31. prosince 1931.

Čl. IV.

§ 1.

V ustanovení § 2, odst. 1., zákona ze dne 10. dubna 1930, č. 45 Sb. z. a n., o stavebním ruchu, nahrazují se slova „31. března 1931“ slovy „31. prosince 1931.“

§ 2.

V ustanovení § 32 zákona č. 45/1930 Sb. z. a n. nahrazují se slova „31. prosince 1931“ slovy „31. prosince 1932.“

§ 3.

Částka 350,000.000 Kč, uvedená v ustanovení § 39 zákona č. 45/1930 Sb. z. a n., zvyšuje se na 650,000.000 Kč.

Čl. V.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1930.

Čl. VI.

Provést tento zákon náleží ministru sociální péče spolu s ministry spravedlnosti, financí, vnitra a veřejných prací.

Čl. VII.

Ministru sociální péče se ukládá, aby sestavil a ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásil znění zákona č. 44/1928 Sb. z. a n., jaké vyplývá ze změn předsevzatých zákonem č. 30/1930 Sb. z. a n. a tímto zákonem.

T. G. Masaryk v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Slávik v. r.

Dostálek v. r.